

Giới thiệu cho Tự truyện

Thể loại văn học tự truyện đã được tái phát trong suốt lịch sử kể từ thời cổ đại. Nhiều người, cụ thể là các nhà triết học, nhà tư tưởng, nhà thần học, nam giới của khoa học, quý tộc và các thánh, những người đã được hưởng những kinh nghiệm nâng lên thần bí, có muốn để lại cho hậu thế một câu chuyện ít nhiều phong phú và sâu sắc của cuộc sống riêng của họ. Trong số này, đáng nhắc đến đó là Saint Augustine trong *Confessions* của ông nổi tiếng, Thánh Têrêsa Chúa Giêsu trong cuộc sống của cô, Saint Ignatius của Loyola, Saint Mary Michael của Bí Tích Thánh, và, tất nhiên, Saint Anthony Mary Claret. Tất cả những vị thánh đã nói gì nhiều từ trí tưởng tượng của riêng mình, tiết lộ - thường bị hạn chế bởi theo quyết định và sự khiêm tốn - chỉ là một phần nhỏ của nhiều kỳ quan rằng Chúa coi là xứng đáng để mang lại trong công chức khiêm nhường của ông.

Khi nổi tiếng, một cuốn tự truyện là một câu chuyện, kiểm soát bởi nhà văn của riêng mình, và quy định cho một đối tượng mục tiêu có thể, dựa trên tổng hợp các kinh nghiệm sống trong suốt cuộc đời từ tuổi thơ đến một điểm đến hạn mà thường trùng với giai đoạn cuối của sự tồn tại; và trong đó, vì lý do này, không bao gồm cũng không có thể bao gồm toàn bộ sự tồn tại của người.

Saint Gregory the Great dường như đem pha một cách nào đó với những gì thể loại văn học này sẽ là khi ông viết: "Để con mắt của người khác, những bí mật của tâm, nằm như thể đằng sau một bức tường của cơ thể; nhưng, khi chúng tôi muốn bày tỏ chúng ta là ai, chúng tôi đi ra ngoài như thể do cửa của lưỡi, để chúng ta có thể làm cho chúng tôi biết về bản chất người." [1]

Chúng tôi sẽ không nhập vào đây vào các cuộc tranh luận mới nhất mà phát sinh liên quan đến những gì, trên tất cả, một chuyên gia vĩ đại người Pháp đã gọi là "hiệp ước tự truyện" rằng, theo ý kiến của mình, là tốt nhất mô tả như là một tính toán và lên kế hoạch quyết định cá nhân, một trong những hướng dẫn bút của nhà văn trong suốt câu chuyện về cuộc sống riêng của mình, để tiếp sức duy nhất mà selfishly có thể có lợi cho vinh quang của chính mình; thu hẹp những gì xảy ra trong thể loại của cuốn tiểu thuyết và di chuyển ra khỏi những gì người viết tiểu sử một cố gắng để làm, với sự lớn nhất tự do, khách quan, và tài liệu tốt nhất, bằng cách mở một khoảng cách sâu trong tâm hồn và đời sống thân mật của các chủ đề của cuốn tiểu sử này. Mối nguy hiểm của một trong những người viết một cuốn tự truyện nằm trong quyết định đối với tội lỗi của "thiên vị" và, do cùng một mã thông báo, trong người giả dối. Vì vậy, những gì phát sinh gần như tự động trong người đọc là một nghi ngờ, mà cho tốt lý do có thể đi cùng anh trong suốt toàn bộ đọc tự truyện của câu chuyện. [2]

Điều này xảy ra với Saint Anthony Mary Claret là tốt? Liệu nó có xảy ra với Saint Augustine, với Saint Theresa, vv? Ít nhất cho câu hỏi đầu tiên, một phản ứng cũng như các tư tưởng sẽ được cố gắng dưới đây.

* * *

Trong phạm vi mà lịch sử của Giáo Hội trong thế kỷ XIX là đang được nghiên cứu, con số của Saint Anthony Mary Claret tiếp tục thu hút sự chú ý nhiều hơn, bởi vì, trong cách này hay cách khác, nó tương ứng với các sự kiện nổi bật nhất và người dân của Giáo Hội - hệ thống phân cấp hoặc người sáng lập - và với các phong trào đặc trưng nhất của thế kỷ của ông. Vì lý do này, mong muốn tìm hiểu về danh tính thực sự của mình, bí mật của ông tương phản rõ ràng cá tính - cũng liên tục phát triển. Và cùng với mong muốn này, đi kèm với may mắn sở hữu thực sự hoàn hảo của tiểu sử viết tay của ông rằng, với mỗi bên phải, chúng tôi có thể gọi và chúng tôi đã được kêu gọi tự truyện.

Đối với một trong những người chỉ biết cuộc sống bên ngoài của Saint Anthony Mary Claret, đó là một sự mặc khải rằng Tự truyện của một cách sống động trình bày nguồn gốc của ý thức nội bộ của charisma-nhiệm vụ của mình; của ơn gọi của mình để phục vụ trong Giáo Hội như là evangelizer một. Nền tảng của ơn thánh mà duy trì cuộc sống của các tông đồ vĩ đại xuất hiện ở đây một cách tự do và tự phát, không có khái niệm preconceived, mà không có nhân tạo của bất cứ loại nào.

Trong này, có một giá trị đáng chú ý và có lẽ ban đầu, trong văn học tự truyện. Tự truyện của những câu chuyện của người đàn ông không phải là tông đồ phong phú, đặc biệt là với các ký tự của một trong hiện tại, mà nên rõ ràng và mạnh mẽ làm nổi bật những động lực bên trong của cuộc sống của mình trong các tông đồ.

Nếu, bằng hành động bên ngoài của mình, ông là một mô hình của các tông đồ truyền giáo, ông không ít hơn, trong cuộc sống nội thất của mình, một ví dụ và một thông dịch viên của tâm linh tông đồ.

Saint Anthony Mary Claret, là người sáng lập của các gia đình tôn giáo trong Giáo Hội, là người khởi của các phong trào của các thánh và của các tông đồ, như promoter của rất nhiều công trình của Giáo Hội, đã nhận được một sự phong phú của ân liên quan đến nhiệm vụ của mình; và không có ai là tốt hơn phù hợp với giải thích món quà này hơn ông, đã nhận được một ánh sáng đặc biệt của nội thất và có được một trong những đầu tiên du lịch đường dẫn. Trong cả hai khía cạnh - ngộ và giải thích - cuộc đời và lời thú nhận của Saint là rất đáng chú ý.

Cùng với các khía cạnh này, mà tạo thành dây thần kinh của câu chuyện, có một số điểm cơ bản. Trong số họ tất cả, trong các ghi chú giới thiệu, chúng tôi sẽ tập trung vào những cái mà giúp đỡ để tạo điều kiện cho một nhanh hơn và hiểu đầy đủ hơn. Chúng tôi cung cấp các thông tin mà chúng tôi cho là cần thiết để hướng dẫn người đọc để delve sâu vào trái tim của tông đồ, do đó, trung thực phản ánh trong các trang của tự truyện.

Bối cảnh lịch sử

dữ liệu được thu thập đầy đủ để tái tạo lại, các ngành, nghề nói chung, lịch sử đối ngoại của Tự truyện, mặc dù một số điểm cơ bản vẫn còn mơ hồ, và những người khác có thể được hưởng lợi từ giải thích nhiều hơn về một phần của nguồn.

Điểm rõ ràng nhất đó là được nói đến trong lời khai của người đương thời - và rằng tác giả tự đề cập đến trong một lưu ý trước - là Claret đã viết tự truyện của ủy nhiệm của Cha José Xifré, Giám đốc tinh thần của mình và nói chung cấp trên của Tu Hội của truyền giáo mà ông thành lập. [3]

Tiền thân của nhiệm vụ này được Don Paladio Currius, Cha giải tội và tri kỷ tinh thần của Saint. Currius đã ngày càng thuyết phục rằng Claret là một người quan trọng trong Giáo Hội thời gian của mình, không chỉ cho các công trình mà ông thực hiện, mà còn cho cường độ của cuộc đời mình trong Chúa Kitô, càng nhiều về mức độ khổ hạnh là từ kinh nghiệm thân bí, và đặc biệt là kể từ khi ông được giao phó với kiến thức về nhiệm vụ của mình theo các dấu hiệu tận thế của con đại bàng và thiên thần. Để thấy rõ hơn điều này, ông đã có thể nhận được Saint để viết một bản tóm tắt của các can thiệp của Chúa trong cuộc sống của ông từ thời thơ ấu cho đến khi cuộc tấn công của Holguín năm 1856. văn bản này mang tiêu đề *Tổng quan* và chứa, trong một cách rất thô sơ vẫn còn, những tự truyện tiếp theo. [4]

Cha Xifré có động cơ khác. Theo người đứng đầu tối cao của Giáo Hội, ông tin rằng kiến thức về kinh nghiệm, tinh thần sáng lập về cuộc hành trình hướng tới nhiệm vụ của mình ơn gọi và cần phải có đóng góp, đến một mức độ lớn, để làm rõ truyền giáo tầm nhìn", để hình

thành của chúng, và để edification các của Hội; tương tự như của Jerome Nadal tuyên bố rằng Thánh Cha Ignatius 'cuộc sống là cơ sở cho Công ty của Chúa Giêsu và nói với nó đã được để thật sự thành lập của Công ty. [5] Theo tinh thần và đạo cấp trên, ông hỏi anh nhiều lần, bằng lời nói và bằng văn bản, để viết những câu chuyện của cuộc đời mình, mà không cho phép anh quyết định cho chính mình để làm điều đó. Tuy nhiên, vì mục tiêu này không đạt được thông qua nhiều yêu cầu của mình, ông quyết định, rất đặc trưng, để áp đặt một nhiệm vụ rõ ràng của sự vâng lời. Saint Sứ thú nhận rằng ông sẽ không bao giờ thừa nhận để ghi nó "đã được đặt hàng ông không làm như vậy. Như vậy, chỉ bằng sự vâng lời tôi làm điều đó, và bởi sự vâng lời tôi sẽ tiết lộ những điều mà tôi rất muốn được bỏ qua." [6] Có những nhân chứng khác nhau, trong quá trình phong chân phước, xác nhận thực tế là các tự truyện đã được viết tuân theo một nhiệm vụ thể hiện của đạo diễn của ông. [7]

Claret tuân lệnh chính thức mà không do dự, mặc dù điều này không làm giảm sự ghê tởm rằng ông cảm thấy rất lớn, do sự khiêm tốn và humbleness của mình, đối với tiết lộ những điều như vậy thân mật và bất thường. Ông ám chỉ tới điều này trong một bức thư đề ngày 17 Tháng Hai năm 1862 cho Cha Xifré: "Tôi tuân thủ trong sự vâng lời cho bạn, viết nó, mặc dù với sự ghê tởm nhiều." [8]

Đó không chỉ là lời khai này. thân nhân của riêng của ông nói chuyện với chúng ta về những mệt mỏi tuyệt vời mà các Saint kinh nghiệm trong việc viết những điều này và cách họ rất thường xuyên can thiệp để khuyến khích ông tiếp tục viết. [9]

Chúng ta có thể tái tạo lại niên đại của các thành phần nhờ vào lời khai của Don Paladio Currius. Currius, người đã nhắc nhở các Saint để ghi các *Tổng quan*, bây giờ thúc giục anh ta, vì những lý do đó, để cho anh ta sao chép các Tiểu sử. Trong bản sao, danh hiệu sau đây xuất hiện: "Tiểu sử của Ngài và The Honorable Don Anthony Mary Claret và Clara, sao chép từ bản gốc được viết bằng chữ viết tay riêng của mình trong năm 1861 và kết luận của tháng năm 1862, tại Madrid, và được giao của ông tới Sons Truyền giáo của Trái tim của Mary." Hơn nữa, có những lời khai cụ thể được chia sẻ cho chúng tôi trong hai chữ từ Saint Anthony Mary Claret để Don Paladio. Ông cho biết từ Madrid ngày 30 Tháng Một 1862: "Tôi nhìn thấy những gì bạn đang nói về tiểu sử, tôi sẽ cho phép bạn sao chép nó, cũng như các ghi chú về những vấn đề cá nhân." [10] Và trong một bức thư đề ngày 21 tháng 5 cùng năm: "Khi bạn có một cơ hội, tôi gửi tới các bạn Tiểu sử, vì nó đã được bằng văn bản." [11]

Tuy nhiên, trong khi chúng tôi có thể xác định ngày đó nó đã được hoàn thành - Ngày 21 tháng 5 năm 1862 -, nó không phải là dễ dàng để xác định ngày mà nó được bắt đầu. Chỉ có tham chiếu - đó của Currius - đặt tại 1.861 năm, không có thêm chi tiết. Sau khi xác minh Postius 'Cha lý thuyết rằng các hướng dẫn để viết cuốn tự truyện đã được thúc đẩy bởi Cha Xifré trong một cuộc phỏng vấn rằng ông đã có với Saint trong tháng mười hoặc tháng mười một của năm 1861, chúng tôi có thể ước tính những tháng cuối năm đó như là một khoảng thời. [12]

Về giao hàng của mình để truyền giáo của mình ở Vic, tác giả đã viết để Don Paladio ngày 26 Tháng 5 1862: "Tương tự như vậy đi các Tiểu sử, mà bạn sẽ có cho đến khi 28 tháng sáu ^{thứ}, mà trên đó ngày mà bạn sẽ mang lại cho tôi để tôi có thể thực hiện nó để Catalonia vào ^{ngày} 30." [13] Từ điều này chúng ta cũng biết rằng Saint thực hiện một cuộc hành trình ngắn để Catalonia vào mùa hè năm 1862, để lại Madrid vào ngày 01 Tháng Bảy st và sau khi đến Vic vào ^{ngày} 4. [14]

Saint Anthony Mary Claret đã viết một *Tiếp tục của "Tiểu sử"* kéo dài đến năm 1865. Chúng tôi không biết nếu các chương đó bao gồm các Tiếp tục được viết cùng một lúc, như các sự kiện chính mình đã xảy ra, hoặc nếu chúng được viết cùng một lúc trong mùa hè năm 1865. Saint Anthony Mary Claret rút khỏi tòa án do sự công nhận của Vương quốc Ý - 15 Tháng 7 1865 -, còn lại với truyền giáo của ông Vic cho đến khi 25 tháng mười ^{thứ} ngày, tháng, trong đó ông đã đi đến Rome để yêu cầu chỉ đạo của các Đức Thánh Cha

.Trong những tháng, ông đã có thời gian để ghi các *Tiếp tục*. Từ chương 18 về phía trước, ông viết những sự kiện xảy ra tại Catalonia. Sự thay đổi trong các loại giấy, bắt đầu từ tấm 14, đã cho Cha Juan Postius lý do để tin rằng, với cơ sở tốt, rằng những chương được viết tại nhà ở Vic. [15] Đây là trường hợp, ít nhất, với các văn bản của các chương cuối và tổ chức của phần còn lại của vật thu được, mà sẽ được chứng minh trong thực tế là phần này đã được viết trên tờ rời đó sau đó được dán liền vào một cuốn trước cho mục đích này; không giống như tiểu sử, mà đã được viết theo thứ tự trong tập tài liệu mà tác giả tự đánh số trước khi nó được ràng buộc. [16]

Nó có thể là thứ vị để tạm dừng một chút thời gian để xem xét thời kỳ trong đó đã được viết tự truyện, vì điều này làm tăng giá trị bên trong của nó. Thật tiếc là tự truyện quá ít bằng khoảng thời gian của thời gian, trong đó tác giả đã trưởng thành nhất. Họ thiếu kinh nghiệm cơ bản nhất và giải thích của nhiều sự kiện, trong đó, vì lý do này, mô tả một câu chuyện hoàn toàn khác nhau. May mắn thay, điều này đã không xảy ra với Saint Anthony Mary Claret; các ngày trong đó các tự truyện đã được chỉnh sửa tương ứng với những năm trưởng thành của cuộc sống. The Saint bắt đầu viết nó ở tuổi 54, đã hoàn thành nó khi ông được 58 và qua đời lúc Sáu mươi ba tuổi. Ông đã có mặt tại Madrid trong vòng năm năm đã có, bao gồm ba giai đoạn cơ bản của: tông đồ của ông tổng giám mục tông đồ, truyền giáo của Cuba, và Cha giải tội của hoàng gia. Đó là một thời điểm sung mãn tinh thần. Đó là trong thời gian này ông đã nhận được ân sủng bí ẩn lớn nhất; đảm nhiệm vai trò mới và hầu hết các sáng kiến táo bạo tông đồ, và đau khổ của ông đã được thử nghiệm lớn nhất. Những trường hợp này cho ông cơ hội để thực sự giải thích ý nghĩa của cuộc sống trước đây của ông.

Phần còn lại tất cả các hoàn cảnh bên ngoài liên quan đến việc chỉnh sửa của *Tự truyện*, đó là vị trí thuận tiện để lưu ý, trên tất cả, mối quan hệ của nó với các tác phẩm tự truyện khác, mà phục vụ như là các ví dụ trước cho tác giả để áp dụng cho chỉnh sửa cuối cùng và phong phú của mình: Tổng quan, hoặc ngắn gọn tóm tắt về cuộc sống của mình, các Lights và ân sủng, và bài viết ngắn gọn, trong đó ông tâm sự thông tin liên lạc đặc biệt từ Chúa. Don Paladio Currius giải thích cho chúng tôi các kết nối mà các giấy tờ có với các tự truyện. Trung thành của tất cả các phóng viên rằng các tổng giám mục được trích dẫn, ông đã sao chép toàn bộ tự truyện trong một máy tính xách tay tư nhân, cùng với những giấy tờ rời, mà ông nói thêm hai "chú ý":

¹.^{TP} Tất cả những gì đã được nói vậy, đến nay từ trang 217 được sao chép từ những mảnh giấy được bảo quản của Ngài cung cấp cho tôi với trước khi ông viết tiểu sử của mình, mà kết luận trong tháng của tháng của năm 1862.

Said biểu thức và kiến thức đã nói với tôi lớn tiếng, và vì sự tự tin rằng ông đã có trong tôi, mặc dù tôi đã không xứng đáng với nó, nhưng vì xin ăn của tôi, ông đã viết lại và gửi chúng cho tôi để tôi có thể sao chép họ, với nghĩa vụ trả lại bản chính cho anh ta, như tôi đã luôn luôn thực hiện theo.

thứ 2 Khi ông viết tiểu sử của ông, ông nhận thấy chi tiết khác nhau trên các giấy tờ từ chương 19 và cuối cùng của phần thứ ba, một số trong đó ông mở rộng một chút, và những người khác mà ông bỏ qua (có lẽ các con đã digressed), và ông nói thêm những người được lưu ý trên trang 329 (nói cách khác, các ủng hộ nhận được từ 07 tháng sáu năm 1860 cho đến 1862) ".
thứ 3

Các bản thảo của Tự truyện của

Chúng tôi đã nêu những hoàn cảnh bên ngoài của *Tự truyện của các thành phần*. Để hoàn thành những khía cạnh bên ngoài, chúng tôi cung cấp cho bạn một phân tích ngắn gọn về những sửa đổi và mô tả về bản thảo, cũng như một số câu hỏi quan trọng liên quan đến chúng.

Bản đầu, bản thảo bao gồm hai khối đã được gửi đến cộng đồng của người truyền giáo của Vic vào năm 1862 và 1865 tương ứng. Ở đó, họ vẫn ở trong các kho lưu trữ địa phương, sau khi bị ràng buộc cẩn thận, cho đến khi truyền giáo đã đưa họ về Pháp sau khi bị trục xuất do cuộc cách mạng tháng 9 năm 1868. Đây được một cách rõ ràng hiển nhiên từ một cảnh báo rằng Cha Jaime Clotet thuộc vào giấy tờ rời đến trang đầu tiên. Lưu ý này nắm giữ các thông tin sau: "Thuir, Ngày 01 Tháng 2 năm 1880". Khi trở về Tây Ban Nha, ông đã đưa Tự truyện với anh ta, làm cho nó một phần của Lưu trữ Claretian, rằng, vì cái chết của người sáng lập, đã được tái lập trong ngôi nhà của Vic nhằm giới thiệu quá trình phong chân phước.

Các may mắn này Archive bị trong chiến tranh năm 1936 là đáng tiếc. Chỉ có một phần khan hiếm có thể được vớt từ giậm dữ mà các dân quân tìm kiếm và đốt cháy tất cả mọi thứ mà đã có một số liên quan đến Saint Anthony Mary Claret. Tự truyện đã được cứu sống chủ yếu nhờ vào sự can thiệp của bà Dolores Lletjós, người bảo vệ một cách an toàn trong nhà của mình và quản lý để ẩn nó, giữ nó ra khỏi các tìm kiếm kỹ lưỡng đã được tiến hành tại nơi cư trú của mình.

Khi cộng đồng Vic được tổ chức lại khi hòa bình trở lại, các tự truyện cũng đã được trả lại cho Lưu trữ Claretian, nơi mà nó vẫn còn cho đến năm 1954, khi Cha Peter Schweiger, Thượng tướng, quyết định rằng nó sẽ được chuyển giao cho Lưu trữ chung ở Rome, nơi nó hiện đang được lưu giữ cùng với bản thảo quan trọng nhất và đáng chú ý của Saint Anthony Mary Claret.

Để đảm bảo bảo quản của nó, bản thảo đã trải qua điều trị kỹ thuật, và trong quá trình này, được đóng thành khối lượng duy nhất - là người đầu tiên của khối lượng của các bản thảo của Saint. [\[17\]](#)

Các khối lượng ^{lần thứ} 4, bị ràng buộc trong da màu đỏ, chứa dòng chữ sau trên bìa đóng dấu bằng vàng: "SAM / Claret / VOL. I. Nó bao gồm 540 trang đánh số. Các trang trước trống không bao gồm trong Numeration này; cũng không phải là tờ album với một biên giới đỏ thẫm, có trung tâm cho thấy một bức ảnh dán của Saint đó đã được thực hiện vào năm 1868 bởi các nhà Laurent, của Madrid, và cũng không trang với các lưu ý bằng văn bản bởi Clotet Jaime Chúa Cha trong Thuir. Tiêu sử bắt đầu từ trang đầu tiên để đánh số trang 424, và Tiếp tục, từ trang 433-540".

Trong bản thảo này, chương 17 của Tiếp tục là mất tích và dùng phép đếm bản gốc của các tấm bỏ qua 18-20, và dùng phép đếm của chương, 16-18, trong đó chỉ ra rằng tác giả đã viết nó hoặc có ý định viết nó. Thay vào đó, cha Clotet bao gồm một tờ giấy với một lưu ý rằng nói như sau: "Những người ký, cấp trên của ngôi nhà này, sứ mệnh của Vic, chứng nhận rằng tờ tương ứng với trang 19 và chương 17 của *Tiếp tục của các*" *Tiểu sử "của Đức Tổng Giám mục Anthony Mary Claret don* đã bị mất; chúng tôi không biết làm thế nào nó đã bị mất hoặc bị những gì đã được nội dung của nó.

Và như vậy, trong sự chứng kiến của Quy chế này, tôi đăng ký ở nhà cũ, sứ mệnh, vào thứ ba của tháng Tư năm 1889.

Jaime Clotet, linh mục cấp trên "(đã ký và đóng dấu).

Sự vắng mặt của chương này có nhiều việc phải làm với các quá trình phong chân phước. Cha Juan Postius, người đã nghiên cứu vấn đề này rộng rãi ở chiều dài, phỏng đoán rằng chương này, sau những tiết lộ của những vấn đề của năm cũ, phải tương ứng với tài khoản của lương tâm của năm 1865. [\[18\]](#) Điều này đã hoặc chưa được thực hiện, hoặc, nếu nó đã

được gửi đi, nó có thể đã được đặt không đúng chỗ bởi Cha Xifré, người mà các Saint đã được tính phí. Khi Don Paladio Currius sao chép phần này, ông đã bỏ qua từ chương 16-18 mà không có sự cảnh báo nhỏ, trong đó chứng minh rằng, khi ông đã tạo ra bản sao của mình, nó đã được hoặc không bằng văn bản hoặc tác giả đã không trình.

Đây là khó khăn lớn nhất của những lời chỉ trích nội bộ bản thảo các trình bày. Ngoài ra, văn bản là rất rõ ràng. Trong chỉnh hoặc sửa đổi, nó có thể được ghi nhận mà không có khó khăn mà họ đang từ cùng một tác giả, có thể được đọc những từ sửa chữa phần lớn thời gian. Các bổ sung rất lạ mắt bằng văn bản hoặc sửa chữa - bởi Cha Jaime Clotet, xét xử của các chữ viết tay -, luôn luôn tôn trọng các cụm từ ban đầu, và là quá ít và quá rõ ràng, rằng họ không chuyển tải nhầm lẫn nhỏ.

Mẫu văn học

Bởi hoàn cảnh và phong cách trong đó đã được viết tự truyện, chúng ta biết rằng Saint Anthony Mary Claret bản thảo của ông được coi là một dự thảo rough rằng cần phải có được sửa chữa và sửa đổi trước khi xuất bản. Điều này giải thích tại sao tác giả đã không xem xét các văn bản, cũng không chú ý đến các lần lặp lại và những sai lầm, có lẽ do vội vàng của văn bản và khó khăn tạo ra cho anh ta có thuyết giảng và viết nhiều năm trong lưới Catalanian.

Điều này vội vã và sai, rằng, một mặt, làm giảm sự hoàn hảo của tác phẩm, có thể, tuy nhiên, có lợi, mặt khác. Một tác phẩm của loại này thực sự hóa ra được nhiều đánh giá cao và có giá trị lớn hơn trong điều kiện học hỏi về người khi nó khác xa so với bất kỳ ông có thể lừa dối có thể ẩn từ chúng tôi. Saint Anthony Mary Claret là một người cực kỳ đơn giản, một người lạ để hải quan phức tạp của xã hội và cách thiết lập, đến nỗi trong mỗi trang, ông chỉ xuất hiện khi ông là, với, chỉ đạo của ông cách say mê khiêu khích, nói. Các trang không đề nghị cho chúng tôi một công việc sửa lại hoặc lợi ích trong khía cạnh làm mềm có thể được xem là khắc nghiệt. Những câu chuyện và sự phản xạ xuất hiện với hết sức tự phát. Nó đã có khó khăn để yêu cầu của ông thẳng hơn trong phân tích hiện sinh khó khăn nhất. Tất cả lương tâm, tâm lý của mình, và mối quan tâm siêu nhiên, được cung cấp cho chúng tôi trong một tâm điểm, đầy đủ rõ ràng và sinh lực.

Những đức tính, lực lượng của ân sủng siêu nhiên thống trị anh ta, được truyền đạt như vậy một cách tự do mà rất khó để mở các trang này và không cảm thấy lúng túng trước khi một người đàn ông như vậy nghĩa là tôn giáo, vì vậy mà không có lừa đảo, mà không có cam kết thoải mái và dễ dàng. Trước khi anh ta, nhiều công trình tông đồ có vẻ là một veneer, concealments nhút nhát của siêu nhiên hơn là miễn phí và đoạn dừng cảm để nhân đức của Đức Chúa Trời cứu rỗi cho tất cả những ai tin vào nó là ai.

Với sự chân thành to lớn và tính xác thực, Saint Anthony Mary Claret cho chúng ta biết đức tin của mình trong tiết kiệm điện năng của Thiên Chúa. Trước khi lực lượng này, ông không dừng lại bởi các tính toán thận trọng, bởi courtesies và nhu cầu cá nhân, hoặc bởi ý định cũng như các ý nghĩa. Điều này đưa ra đức tin lớn đối với ông theo đuổi táo bạo nhất và không để cho anh ta nghỉ ngơi. Những đoạn văn trong đó ông đề cập đến sự cứu rỗi của các linh hồn hay tình yêu của Thiên Chúa cho thấy một tâm hồn enraptured của lực lượng thần thánh của tổ chức từ thiện.

Hơn nữa, phong cách trình bày các khía cạnh của ông rất có giá trị ngay cả khi xem xét văn học. Cường độ mà ông thể hiện mình là phản ánh tính khí của mình và nó cho chúng ta một ý tưởng về hùng biện mà di chuyển các khán giả bất đắc dĩ nhất của ông. lần khác, phát biểu của mình trở nên trầm tư trong những đỉnh cao đầy xúc dầu và tinh thần. Liên quan đến mô tả, có những chương nổi tiếng với những ân huệ mà ông narrates một số sự kiện. Do

đó, cách vui tươi và chi tiết đẹp, trong đó ông nói với chúng ta trong chuyến đi đầu tiên của mình sang Pháp hoặc đi của mình thông qua những dãy núi ở Cuba.

Sự đơn giản của câu chuyện của mình, cuối cùng, cho chúng ta một hình ảnh quen thuộc của tác giả, trong đó chúng tôi ngạc nhiên bởi một cuộc trò chuyện ngẫu nhiên với truyền giáo của mình hoặc một cuộc hội thoại thân mật với Đức Chúa Trời, đến những giây phút tự phát nhất của tự do với chính mình, trong đó Saint hỏi mình câu hỏi và làm cho các quan sát với sự khéo léo và sự cởi mở duy nhất.

Giá trị lịch sử

Việc đầu tiên mà chúng tôi tìm trong cuốn tự truyện luôn luôn là một sự mặc khải của sự thân mật, bí mật của cuộc đời một con người; là cơ sở cho một câu chuyện tự truyện mà chủ yếu là đánh giá.

Trong giao diện rõ ràng nhất của sự mô tả bên ngoài mà tác giả đã cho chúng tôi, câu hỏi đó là đề xuất ban đầu là liệu cuộc sống mà tác giả tự narrates tương ứng hoàn toàn với những sự kiện thực tế cũng giống như lịch sử đã cho thấy họ hoặc cho dù có một số biến dạng hay bất tỉnh sáng chế. Những khó khăn được giới thiệu cho các sử gia không được nhỏ, như đã có, ở lần, phát minh hoặc mâu thuẫn thực sự trong một số tự truyện với những thông tin truyền đi bằng nhiều cách khác. Chúng tôi nhớ trường hợp của Saint Augustine về người giả dối và bóp méo lịch sử mà duy lý đã quy cho *lời thú tội* của mình. Thường xuyên hơn những trường hợp khó khăn trong việc thiết lập một Thứ tự phát hành hoặc trình tự chính xác của sự kiện.

Đối với Saint Anthony Mary Claret không có khó khăn đặc biệt. Tự truyện của ông là rất gần với lịch sử của chúng tôi.

Về thông tin đối ngoại, có một số sai lầm lý giải, đặc biệt là liên quan đến ngày tháng. Vì vậy, mà sự biện minh của một ngày nhất định không đặc biệt khó khăn hiện nay, chúng tôi sẽ giải thích từng trường hợp trong chú thích vào văn bản, mà cũng có thể chứng minh rất hữu ích trong việc ngăn chặn người đọc từ được trình bày với các dữ kiện theo một cách dẫn anh ta đến một sai lầm giải thích thực tế.

Những gì có thể đại diện cho một chiến thắng cho việc mở rộng của Vương quốc của Chúa Kitô là nói với sự lạc quan nhất định, ví dụ: tất cả đã được chuyển đổi. Mặt khác, với sự khiêm nhường ông thổi phồng các khuyết tật của riêng mình. Những năm của tuổi trẻ của mình trong thời gian ở Barcelona được trình bày như là một thời gian giảm lòng mộ đạo và không lưu ý để điều kính, khi nó được biết qua không phải là một vài trong số các nhân chứng của các quá trình, rằng ông đã anh dũng đối mặt với hành động khiêu khích liên tục đối với tội lỗi trên một phần của nhà máy đồng hành của mình hoặc cảm dỗ để tìm chiến thắng chỉ là con người, mà cho anh ta đã dễ dàng bởi vì các kỹ năng kỹ thuật của mình. Nó không phải là bất thường, thời gian này cho anh ta ở Barcelona được thực hiện để trùng với đêm của các giác quan, phiên dịch các ký tự có mặt trong thời gian này ở Saint của cuộc sống với các ghi chú hoặc các tiêu chí mà Saint John of the Cross thành lập như là đặc trưng của đêm của các giác quan. [\[19\]](#)

lần khác, các tiêu chuẩn khắt khe của ông tiến hành có thể tạo ra một quan niệm sai lầm về phẩm chất cá nhân của mình. tính cách và tính khí của ông - chẳng hạn, trong Tự truyện - có thể xuất hiện dành riêng và buồn, chủ yếu ở trẻ em và thanh thiếu niên của mình, vì hiếu của mình cho cô độc và cầu nguyện. Các nhân chứng của thời gian đó, mặt khác, nhớ lại vui tươi của mình, đã được sự thỏa thích của những bạn đạo trong giờ làm việc hoặc trong những khoảnh khắc của giải trí. Lần, một vị ngọt và mềm xuất hiện bởi vì tính khí của

lòng từ bi và tình cảm rằng ông sẽ hiển thị, mặc dù mức độ của công trình mà ông mô tả và lòng nhiệt tình cùng phong cách cho chúng tôi biết các năng lượng và sự hoạt động của tự nhiên của mình, như tất cả những người biết cậu khẳng định.

Những câu nhắc khác và có thể cung cấp rất nhiều về các tiêu chí một phần. Tuy nhiên, nó đáng giá bao gồm một xem xét rộng rãi hơn. Ngay sau khi biết được cuộc sống của Saint, đó là ngay lập tức thấy rằng cuộc sống và tác phẩm của ông chỉ có thể được comprehended trong một cách rất nhỏ. Những gì, sau đó, là giá trị tổng thể của tài liệu này để biết các Saint?

Đối với một trong những người hiểu biết cuộc sống bên ngoài của Saint Anthony Mary Claret, trong mức độ của tác phẩm của ông và các hoạt động của mình, rõ ràng là trong tự truyện, ông sẽ tìm thấy một hình ảnh rất khác xa so với các. Các im lặng "" trong tự truyện có thể được giải thích bởi mục đích của tác giả để giúp đỡ trong sự hình thành của truyền giáo, vì vậy anh ta không đề cập đến một số sự kiện lịch sử quan trọng và lavishes rất nhiều sự chú ý vào người khác dường như không đáng kể, mà cho anh ta đã quan trọng giá trị trong bối cảnh nhiệm vụ và tinh thần của mình. Vì lý do này, bất cứ ai muốn có một cái nhìn chi tiết toàn cầu của Saint phải khung Tự truyện trong cuộc sống riêng của mình.

Nó có thể là sự khiêm nhường là lý do cho những im lặng: "Anh ấy những người hiểu biết đầy tớ của Thiên Chúa như tôi biết anh ta - làm chứng của ông Carmelo tội Don Sala - , dễ hiểu, khi đọc các chú thích đã đề cập, mà ông nói càng ít càng tốt, có nhu cầu theo cách này, mà không nghi ngờ gì, để thực hiện theo trình tự áp đặt của sự vâng lời, mà không waning từ sự khiêm nhường sâu sắc của mình. " [\[20\]](#)

Cũng không phải là tự truyện của một tài liệu đầy đủ để đạt được một kiến thức hoàn hảo của đời sống tinh thần của Saint. Phần lớn nó được tiết lộ cho chúng tôi, tuy nhiên, phần lớn cũng là thiếu. The Notebook của nghị quyết và ghi chú, Lights và ân sủng có thể giúp lấp đầy khoảng trống. Tuy nhiên, một trong những không được mong đợi để tìm thấy trong các tác phẩm của mình một phân tích rất nội tâm của các tiểu bang của ông về tâm trí. Theo cách của mình đang được công hiến và tông đồ ông đã không có tính khí hay sự yên tĩnh cho việc này.

Cuối cùng, còn có một khía cạnh quan trọng mà tự truyện này cũng không phải là nguồn quyết định và đầy đủ. Chúng tôi đang đề cập đến các đặc điểm cá nhân của Saint. Saint Anthony Mary Claret đã không cố gắng để địa chỉ trực tiếp, và sự khiêm nhường của ông đã dẫn anh ta đôi khi che giấu nhiều chi tiết lộ. Kiến thức của nhiều người trong số này đã được chỉ hiệu với những đoạn văn của thời gian. Chúng tôi gọi lại những dự đoán kỳ lạ của ông về tương lai, đó là đưa ra trong nhiều tác phẩm của ông, hoặc quyền lực khác thường của ông thu hút cá nhân. Tại quần đảo Canary nhiệm vụ, ví dụ, nó là rất khó để giải thích làm thế nào, trong một thời gian ngắn - trong ít hơn một năm - ông đã có thể phát triển, mà không có ý định, một sủng lạ thường giữa các đảo; rất nhiều để , mà trong quá trình hơn một trăm năm mươi năm, họ đã thông qua xuống bằng lời nói, tưởng nhớ một sinh động và tình cảm cho "el Padrito" ngay cả ở các thị trấn và những nơi hoàn toàn không thể tiếp cận với tin tức tiếp theo, không ai trong số đó có thể giải thích lý do cho sự tồn tại của bộ nhớ của mình.

Với những trường hợp ngoại lệ nói trên, vẫn còn mở đường cho chúng tôi để Ender vào những gì tạo sự đóng góp ban đầu và tích cực của Tự truyện, vì đây là cách duy nhất để nhận biết các Saint mà không cần thiết là mỗi và từng chi tiết của cuộc sống của mình đang được hoàn tất .

An Giải thích cuộc sống riêng của mình

từ Missionary sùng của mình

Giá trị mà ban đầu hầu hết các đặc trưng cho Tự truyện Saint Anthony Mary Claret của - và rằng định công một lưu ý phổ biến ở tất cả các câu chuyện tự truyện chân thành - là sự mặc khải cho chúng ta về tầm nhìn mà ông đã có cuộc sống riêng của mình và giải thích của ông về nó từ sùng của mình như là người sáng lập một .

Một người sáng lập không chỉ đơn thuần là một tổ chức hoặc lập pháp. Ông là một người đàn ông đã sống một kinh nghiệm độc đáo của mầu nhiệm của Chúa Kitô, đã có một tầm nhìn cụ thể trong những dấu hiệu của thời đại, và đã đưa ra một phản ứng thích hợp với họ. Đó là một khía cạnh đặc trưng của sùng của một người sáng lập có đến giác ngộ, không chỉ cho mình, mà còn cho các môn đệ. Hơn nữa, là khả năng truyền tải nó, thuyết phục và thông minh, như một thông điệp tới những người đã cũng nhận được nó, nhưng mà không có cường độ như nhau.

Saint Anthony Mary Claret không giao tiếp kinh nghiệm của mình của Chúa Thánh Thần với các môn đệ trong tóm tắt tron, mà là trong hình thức trực tiếp và tồn tại của một *tự truyện*. Trong đó, ông mô tả cho chúng ta món quà như thế nào - các sùng - đánh thức tất cả các quà tặng của ông về bản chất và ơn: rửa tội, linh mục, và thậm chí cả các giám mục. Với mô tả sang trọng tuyệt vời, anh mở ra cho chúng ta những khoảnh khắc đa dạng của ý thức là của sở hữu và nhu cầu của Thánh Linh. Trong xa nhất và nhỏ nhất của chi tiết, Saint các cuộc gặp gỡ một cộng hưởng trong thông báo này căn bản. Chúng tôi sẽ phân tích những khoảnh khắc đáng chú ý nhất.

Có lẽ vì sự sùng đặc biệt để sáng lập một, có một dự đoán của ơn thánh với thiên nhiên trong thời thơ ấu của Claret. Trong ông, niềm đam mê trước lý do. viết tiểu sử đầu tiên của ông nói rằng Anthony là một tông đồ trước khi ông được một người đàn ông. [21]

Trong thời thơ ấu, anh đã có một kinh nghiệm của các đối Tuyệt đối của Thiên Chúa và của sự mong manh của con người, của sự không chung thủy của mình - và, do đó, bất hạnh của ông -, do đó, sâu sắc, mà nó trả lại anh ta không ngủ và ở lại với anh ta cho phần còn lại của cuộc đời . [22]

Trong thời thanh niên của mình, ông tự nhiên đã mở ra với cuộc sống với một cái nhìn lạc quan của thế giới sáng tạo và của người sáng tạo ." Ông có kinh nghiệm tốt đẹp của công việc, của tình bạn, các giá trị con người, mà còn hạn chế và nguy hiểm của họ khi trong dịch vụ của cái ác. Đối mặt với tình ngộ này, ông muốn ẩn từ thế giới - trở thành người chết để nó trong một tu viện - Tuy nhiên, Chúa, những người bằng cách chọn anh ta, anh ta bị tách khỏi thế giới, để lại trong ông một tinh thần truyền giáo mới ra đời mà sau này sẽ đặt anh ta sống bằng ít gần gũi hơn với cuộc sống tông đồ. [23]

Tất cả điều này là một khúc dạo đầu cần thiết. Việc kêu gọi rõ ràng để truyền giáo đã bắt đầu ngay lúc này, nhưng với tình trạng khẩn cấp như vậy mà nó đã được lý do của mình để được; như tó, như Sơn, như các tông đồ, thông qua việc đọc Lời internalized như tiếng nói của Chúa trong mình tim. [24] Thêm vào này là ví dụ của các thánh truyền giáo thông qua các tác phẩm của mình hoặc thông qua nhiệt tình của họ, [25] cũng như các hiện tượng bất thường của tâm nhìn. [26]

Đối với ông, ngày phối của mình để phó tế đã được một ngày của sự mặc khải nghề. Chia khóa là nhân vật của Saint Steven - người đàn ông của Chúa Thánh Thần và của Word - và những lời của Thánh Phaolô trong *Giáo Hoàng*: "cuộc đấu tranh của bạn không chống lại xác thịt và máu, nhưng chống lại những linh hồn ma quỷ." Từ quan điểm của cuộc đấu tranh, giám mục giao Tin Mừng cho anh ta làm vũ khí, và trong để-on-of-tay được gọi là việc hạ xuống khi anh ta quyền năng của Chúa Thánh Thần và từ cùng một Thần xúc dầu cho đến những truyền giáo và sứ mệnh. [27]

Tất cả mọi thứ được rõ ràng và tất cả mọi thứ sẽ luôn luôn được rõ ràng. Điều gì đã được nêu ra tối nghĩa là cách mang ra các nhiệm vụ; và rằng ông thiếu, là tốt, đào tạo đầy đủ và chuẩn bị.

Kinh nghiệm là một linh mục giáo xứ ông bị hạn chế, do đó, ông đã đến Rome để được gửi đến các cơ quan đại diện. [28] Nhưng Chúa chuyển đổi chuyên đi này hình thành vào giai đoạn quyết định nhất của ông. Ông được cấp cho ông món quà và kinh nghiệm của đời nghèo của Tin Mừng. [29] Hơn nữa, sau một vài tháng tập việc trong Công ty của Chúa Giêsu, ông đã học được những cách khác nhau của truyền giáo và kinh nghiệm trong cuộc sống đời tận hiến phục vụ cho công việc. [30] Thời kỳ này kết thúc với sự hình thành đột phá truyền giáo đầu tiên kéo dài cho đến năm 1841, trong đó ông thuộc về thị xã lá ỏn định cho kết thúc cuộc hành trình không bao giờ thành công việc. [31]

Vào lúc bắt đầu chuyến đi của mình để Catalonia và quần đảo Canary, Tòa Thánh cấp tiêu đề của tông đồ "honorem quảng cáo truyền giáo" để *Mosén Claret*. Ông đã thấy ở nó một sự công nhận chính thức của tinh thần của ông, mà ông đã không mất như là một vinh dự, nhưng thay vì như là một định nghĩa của việc của mình. Gửi đi, như các tông đồ, đến bốn điểm hồng y đến tận cùng trái đất, để đặt toàn bộ cuộc sống của mình tại phục vụ truyền giáo, với dịch vụ tiên tri của Word, từ bỏ, ngay sau khi ông đã có thể, các chức năng khác của Bộ tư tế: các chế độ và sự ỏn định của đời sống bí tích. Tiêu đề *tông đồ* dùng để chỉ Xem gửi hoặc đề nghị ông; các Saint, tuy nhiên, áp dụng nó với chính mình như một cách sống: "một một trong những tông đồ," trong phong cách của các tông đồ, nói cách khác, trong cảnh nghèo đói, lưu động và tình huynh đệ, và luôn luôn theo nhiệm vụ của các mục đồng chăn chiên hay tuyệt vời này.

Tư duy của người truyền giáo, ông tạm dừng trong Tự truyện để giao tiếp giải thích hiện sinh của mình đang được một nhà truyền giáo: ơn gọi, nhiệm vụ, động lực, phương tiện, và nhân đức. [32]

Trong phần còn lại của *Tự truyện*, ông mô tả sự tận tâm của mình để *truyền giáo* ơn gọi *tông đồ* của mình trong các tình huống về quản trị hoặc của sự ỏn định. Nghĩa vụ, cho một dịch vụ tuyệt vời cho Giáo Hội, để chấp nhận các Giám mục [33] và sau đó là tội của hoàng gia, [34], ngài gặp phải những tình huống này như là một tông đồ truyền giáo trong khi sống một lối sống người nghèo và anh em. Tại Cuba, ông đã tự rút lui, ngay sau khi ông có thể, từ mối quan hệ quan liêu để được miễn phí cho giảng dạy. [35] Trong Madrid, ông chuyển đi hoàng gia vào nhiệm vụ, và, sau khi chủ trì của El Escorial, nơi nghỉ ngơi của các vua, ông đã ngay lập tức nghĩ đến chuyển đổi nó thành một trung tâm sinh động của truyền giáo, như một interdiocesan chủng viện, trường đại học một trường cao đẳng, và sứ mệnh - nhà ở để tiếp cận cộng đồng quốc tế. [36]

Saint Anthony Mary Claret không chỉ mô tả quá trình đồng hóa của mình và kinh nghiệm từ những món quà mà làm cho anh ta một người sáng lập, nhưng cũng đã truyền cho chúng tôi nội dung thần học thần bí.

Kinh nghiệm của Thánh Linh sáng tạo là kinh nghiệm sống mãnh liệt của Chúa Kitô evangelizer. [37] Ông coi nó và sống nó như Sơn, gửi đến thế giới như là giáo viên và Đấng Cứu Rỗi; như Sơn, liên quan với các kế hoạch của Cha; tớ sẽ tiết kiệm của Chúa Cha. Con, xúc dầu để truyền giáo cho người nghèo; Con người, những người không có nơi để lay đầu, những người cầu nguyện, evangelizes, luôn luôn trung thành với sự thật và tình yêu, và, do đó, được đặt như là một dấu hiệu của sự mâu thuẫn, bị ngược đãi trong lời dạy của mình, trong các tác phẩm của mình, và trong người mình cho đến khi ông chết trên thập giá. [38]

Trong cùng một bí ẩn của nhà truyền giáo-Kitô, Claret sống bí ẩn của Mary. Con của Chúa Cha được gửi, sinh của người phụ nữ của Thánh Linh. Đối với Claret, người phụ nữ này là người phụ nữ của Genesis, của Apocalypse, của Cana và của Calvary. Mẹ của Chúa Kitô truyền giáo, cô là mẹ của đệ tử, của tông đồ, và của tất cả các nhà truyền giáo trong

Chúa Kitô. Claret cảm thấy hình thành trong trái tim của cô ấy đi nó đã là mẹ của cô vì từ thiện, mà trở thành ông bà mẹ cho tổ chức từ thiện trong, tông đồ rằng một ngọn lửa thiêu cháy và bộ bất cứ nơi nào. [39]

Người sáng lập là một món quà của Chúa Thánh Thần cho Giáo Hội và cho nhân dân của thời gian của mình và của tương lai. Vì vậy, trong Claret, kinh nghiệm của mâu nhiệm của Chúa Kitô không kết thúc trong quán niệm thân mật hoặc trong trí nhớ vô tận. Tại tim, mắt tiên tri của ông được mở ra để giải thích những dấu hiệu của Chúa Kitô phục sinh trong thời gian đó. Trong thời thơ ấu, tầm nhìn eschatological của thế giới và của các tội nhân chiếm ưu thế. [40] Thời trai trẻ, ông thấy trong nhà máy và tại thành phố lớn một chương trình của cuộc sống nhân loại, với nguyện vọng của mình chiến thắng, niềm đam mê của mình, và điểm yếu của nó. [41] Theo một số nhà truyền giáo, ông thấy những người tội lỗi sợ hãi bởi giáo phái Jansen. [42] Tại Cuba, ông phát hiện ra những hậu quả xã hội của tội lỗi cá nhân: người đàn ông khai thác của con người. [43] Trong Madrid, ông nhận thức các hoàng tử của cái ác mà đi trong bóng tối, những tư tưởng mà ngày nay chúng ta gọi là "vô thần nhân văn", và có ý nghĩa cho tương lai chỉ có thể được phát hiện trong thời gian của mình bằng đôi mắt tiên tri. [44]

Để tầm nhìn tiên tri này - không chỉ đơn thuần là xã hội học - ông trả lời các *urgencies* thời gian của mình với một truyền giáo *thích nghi* bằng cách sử dụng phương tiện *hiệu quả* của các phương tiện truyền thông, là một sáng tạo trong nhiều người trong số họ. [45]

Một tâm linh cho các Sứ mệnh

Saint Anthony Mary Claret nhận được sự sùng và tinh thần trong truyền thông cùng một ân huệ: Mục tiêu thâm quyền để hoàn thành nhiệm vụ và năng lực chủ quan để đồng hóa món quà và sống nó. Thần mà thánh hiến và gửi ông là như nhau mà khóc-out ;Abba, Cha! Trong trái tim của mình; cùng một một trong đó bắt buộc ông phải theo Chúa Kitô chặt chẽ hơn, và một trong những rằng viêm anh ta và làm cho anh ta chạy, làm việc, và bị cho vinh quang của Chúa Cha và ơn cứu độ của người dân. Claret sống các nhiệm vụ như là một tiếp tục sứ mệnh của Chúa Kitô, vì lý do này, nó không phải là cái gì đó phát xuất từ hoặc thêm vào đời sống tinh thần của mình, nhưng, trái lại, đó mà dạy và khuôn anh ta từ gốc rễ sâu xa nhất. Các cách ân huệ siêu nhiên sống-out và hiệu quả, trong đó nó được thể hiện ở trong người ấy, hầu như luôn luôn mang nhãn hiệu này của tính năng động tông đồ: cho anh ta, đó là đôi khi một lực lượng mà làm cho anh ta chạy và la hét và không cho phép ông giải quyết cho một Hiện nay, nó là lò than hồng của hoạt động siêu nhân của mình, mà với anh ta tất cả đều có thể và tất cả được thực hiện dễ dàng và tolerable. lần khác ông đã so sánh nó với lửa: "cháy đó trong tôi mà tôi không thể ngồi yên. Tôi đã phải thức dậy và chạy từ một nơi khác liên tục rao giảng. " [46] Cuối cùng, nó là đáng chú ý so sánh với lực lượng của bản năng đó là mạnh mẽ như vậy trong tự nhiên: "Grace mạnh mẽ hơn và dũng cảm hơn so với tự nhiên. Cũng sau đó, nếu tình yêu thiên nhiên một bà mẹ cho con cảm thấy mình có thể làm cho chạy của cô với anh ta, anh ta kêu la, hãy giữ của anh ta, và kéo anh ta trở lại từ bờ vực của sự hủy hoại, mà chỉ là những gì ân hiện trong tôi. Tổ chức từ thiện kêu gọi và thúc đẩy tôi, nó làm cho tôi chạy từ thị xã đến thị trấn. " [47]

Đời sống siêu nhiên đó là phát triển vào chiêm niệm với một tính ưu việt của quà tặng thụ động được xem như là quà tặng chủ yếu hoạt động trong ông. Saint Anthony Mary Claret đã được gọi là *thần bí của hành động*, [48] , không chỉ cho sự hiện diện của Chúa trong hành động của mình, mà còn vì ông đã được chuyển theo tinh thần một cách không bình thường trong hoạt động tông đồ của mình.

Ông không thể đã sống trong Chúa Kitô mà không có một cuộc gặp gỡ cá nhân với Ngài trong đức tin. Claret cho chúng ta biết làm thế nào anh tìm thấy Chúa Kitô sống, lần đầu tiên trong Thánh Thể, [49] và sau đó trong Word; [50] cũng ở hàng xóm của mình và trong các sự kiện của cuộc sống; và cuối cùng, trong trái tim của mình, như là một trung tâm mà từ đó hiệu quả của ông trong việc tông đồ đến, giống như một nguồn và lò nung của niềm đam mê, giống như ở một: ngôi nhà của Martha và Mary, các đệ tử và của các tông đồ. [51]

Chúng tôi cũng có thể theo dõi quá trình chuyển đổi của mình, ở sau đây của ông và bắt chước rất bức thư của Tin Mừng để hình thành hoàn chỉnh bên trong của mình với tình cảm của Chúa Kitô. [52]

Claret dành tám dài chương trong Tự truyện để miêu tả các nhân đức của người truyền giáo, như một nhu cầu của sứ vụ của mình và như một phương tiện của các tông đồ ở bên phải của riêng của họ. Ông tin dụng tầm quan trọng nhiều đến các nhân đức của mỗi quan hệ, kể từ evangelizer là các mặt hàng với Đức Chúa Cha đã gửi anh ta và những người đàn ông mà ông được gửi: cho sự khiêm nhường, [53] ông sẽ được biết ơn Thiên Chúa, và cho các nhu mì, [54] với người hàng xóm của mình. Hai nhân đức, là một thử nghiệm cụ thể cho anh; đầu tiên, như là một sinh viên cho đến năm 1861, và thứ hai, 1861-1864. Trong bảy năm qua của cuộc sống của mình, ông đã làm nó cho tình yêu của Thiên Chúa. Ông thừa nhận rằng các đức tính cần thiết nhất cho một người truyền giáo là tình yêu, và ông nỗ lực để có được nó bằng bất kỳ phương tiện. [55]

Từ quan điểm của lời chứng, đặc biệt chú ý được đặt vào đối nghèo [56] và sự khiêm tốn, [57] và, như một điều kiện cho tất cả các nhân đức, chịu thống khổ. Chúa Kitô cứu chuộc chúng ta chủ yếu là với niềm đam mê vui tươi, vì lý do này, một hình thành với Chúa Kitô bệnh nhân là cần thiết cho việc truyền giáo như là một đỉnh cao của nhiệm vụ của mình. Trong ý nghĩa này, chịu thống khổ hơn mà đức hạnh là một, đó là tình yêu của tình bạn, đó là liệt sĩ-chứng, đó là đau đớn để sanh ra cuộc sống sao cho tất cả các lựa chọn đạt được sự cứu rỗi. [58]

Claret không hiện diện với chúng tôi với một lý thuyết về cầu nguyện tông đồ; ông nơi kinh nghiệm của mình trước khi các nhà truyền giáo. Claret các evangelizer cầu nguyện bởi vì Chúa Kitô evangelizer các hiện nó. [59] Hơn nữa, lời cầu nguyện của ông đang ở trong Con và qua Chúa Thánh Thần, mà la hét: Cha. Trong cuộc đối thoại với Đức Chúa Cha, ông tìm thấy tình yêu và sức mạnh để chia sẻ sự vâng lời của Người sẽ chấp nhận sự cứu rỗi trong các thử nghiệm lớn nhất của tình yêu. Tông đồ cầu nguyện là lời cầu nguyện của một đệ tử, trong đó Claret, ở bàn chân của Thầy, nghe giọng nói của mình trong Kinh Thánh; [60] đó là lời cầu nguyện mà tiên tri giải thích kế hoạch của Chúa Cha trong các tình huống khác nhau. [61] Đối với Claret, cầu nguyện được, đến một mức độ tuyệt vời, một trận chiến với Đức Chúa Trời thay mặt cho người dân để có được việc chuyển đổi tất cả cho Tin Mừng. [62] Trong lời nguyện cầu, cuối cùng, tổ chức từ thiện của ông là chuyển đổi thành một ngọn lửa của niềm đam mê. [63] Tánh, cầu nguyện bằng miệng của ông được phát triển tốt hơn so với phương pháp, cầu nguyện không liên lạc, trong đó ông cảm thấy tự do hơn trong tâm trí và trái tim. Tương tự, tính năng động bẩm sinh của mình như là một người thợ dệt cảm thấy khuyến khích. [64] Nó gọi để tâm rất nhiều thời gian ông dành để cầu nguyện, anh ta cướp của giấc ngủ như vậy là không ngăn chặn anh ta từ hành động tông đồ. [65]

Tu Hội của Truyền Giáo

Nó có vẻ như là mặc dù trong tự truyện nên có thêm các nói của Tu Hội của truyền giáo. Trong khi nó là đúng rằng có một chương dành riêng để mô tả nền tảng [66] và một đề xuất một sáng kiến để có nghề, [67] nó không được nói đến trong cuộc sống của mình. Những

phản ứng có thể rơi dọc theo những dòng này: Tự truyện của nói đến Giáo Hội; cô ấy là người nghe; với cô ấy là tiết lộ những điều sâu sắc nhất về được, mà sẽ vẫn còn sống của ông. Các "cụ thể như thế nào" của cuộc sống này là chỉ ra bởi các sáng lập trong Hiến pháp; ở đây, họ nói về inspirer chính, phóng viên, và surmounter trở ngại. Tuy nhiên, dù là nói về bản chất của mình và communitarian của các nguyên tắc của sự cân bằng của cuộc sống của mình trong các yếu tố đa dạng của sung của mình, mỗi một trong số đó có thể cho ý nghĩa với cuộc sống trong và của chính nó.

Trong *tự truyện*, nó xuất hiện rõ ràng rằng các Tu Hội của truyền giáo, mặc dù đã được sinh ra bởi vì các trường hợp khẩn cấp do thiếu của truyền đạo, không phải là một nhóm truyền đạo, mà là một nhóm trong hiệp thông: "Vì vậy chúng tôi đã bắt đầu và vì thế chúng tôi tiếp tục, sống với nhau chặt chẽ trong cộng đồng." [68] Điều này cuộc sống chung đã không được tu viện, nó đã được hoàn toàn tông đồ: "Tất cả chúng ta đã đi ra ngoài thường xuyên làm việc trong Bộ thiêng liêng." [69] Mặc dù các sáng lập không thể sống trong một cộng đồng "" cổ điển của truyền giáo - Vic, Gracia hoặc Segovia -, ông đã cố gắng, dù sao, để làm giám mục của nhà riêng của mình một cộng đồng thực sự của truyền giáo và luôn luôn yêu cầu có truyền giáo với anh ta. Trong ý nghĩa này, cộng đồng Cuba đã không có khác nhau, và sáng lập mô tả cho chúng tôi như là một cộng đồng nhiệm vụ: "Nhà chúng tôi giống như một tổ ong, với tất cả mọi người đến và đi," [70] theo yêu cầu của Bộ. Nó cũng là một cộng đồng anh em: "Mọi người đều cho thấy một ý thích bình đẳng cho mọi người khác," [71] và tình yêu này đã được duy trì bởi cộng đồng của cuộc sống. Đó là một cộng đồng tôn giáo bằng cách phong cách sống, và là phù hợp càng nhiều càng tốt đến đời sống của Chúa với các tông đồ và các đệ tử cùng nhau trong truyền giáo. Các thành viên của cộng đồng này là "của bố trí tốt và đức hạnh vững chắc, và họ đã tách ra khỏi thế gian để quan tâm rằng họ không bao giờ một lần nói hoặc nghĩ về lợi ích cá nhân hoặc danh dự. mỗi quan tâm duy nhất của họ đã được cho vinh quang của Thiên Chúa lớn hơn và chuyển đổi các linh hồn." [72] "Họ sẵn sàng đặt mình để làm bất cứ điều gì tôi hỏi." [73] Lý do cho hòa bình như vậy, niềm vui, và hòa hợp "để trị vì lâu như vậy một thời gian" là sự hiện diện của Chúa Thánh Thần: "Đây là một ân huệ Thiên Chúa đã cho chúng ta từ thông qua lòng tốt của mình và lòng thương xót vô hạn." [74] Tuy nhiên, cộng đồng này có đủ phương tiện để đối phó với món quà này. Đối với các nhiệm vụ: sẵn có và sự hình thành thường trú; cho tình anh em: một bảo mật nào đó mà bồi dưỡng sự thân mật, và cho đời sống tôn giáo: một đơn đặt hàng của cầu nguyện và làm việc cường độ cao và thời gian của cuộc hội thoại.

Các xuất bản của Tự truyện của

Nội dung của Tự truyện đã được tạo sẵn cho tất cả bằng phương tiện của cuộc sống "," được viết bởi Francisco de Assisi Aguilar, [75] bởi Cha Clotet, [76] và viết tiểu sử khác, tuy nhiên các tự truyện, như vậy, được xem như là một di sản tinh thần của Giáo Hội, đã được sáng tác với những suy nghĩ của tác giả, do đó, trực tiếp và trong nhiều cách như vậy, đặt trong nó. Đối với gần một trăm năm, nó đã được coi như một tài liệu riêng tư. Các đặc tính của các giáo lý cho các nhà truyền giáo, những giai điệu quen thuộc của nhiều phản xạ, và một số sai lầm do vội vàng mà nó đã được viết, có tất cả góp phần làm nổi bật nhân vật của mình. Cho đến năm 1915, lúc đó nó đã được xuất bản trong *lich sử Lưu trữ CMF*, các tự truyện được biết đến, trong Giáo Hội, bằng cách hướng dẫn sử dụng bản sao. Năm 1951, để kỷ niệm phong thánh của Người sáng lập, một ấn bản hướng dẫn đã được thực hiện, như là một cuốn sách cá nhân cho tất cả các thành viên của Giáo Hội.

Các phong thánh đã mở những chân trời mới. Giáo hoàng Pius XII nói rằng Anthony Mary Claret là thánh cho tất cả, và rằng những món quà của ông đã cho edification của Giáo

Hội; món quà mà ông đã nhận được và sống với cường độ thích hợp để sủng của mình và sứ mệnh của mình, mà có thể giúp những người khác để kinh nghiệm những gì được phổ biến trong những món quà, nhưng theo nhu cầu cụ thể cần thiết cho ơn gọi đặc biệt của họ.

Mong muốn nhận được để biết Saint "của tất cả" và để làm cho tất cả, đặc biệt là các linh mục và các tông đồ thế tục, những người tham gia sự phong phú tinh thần trong một tài liệu kèm theo đó đáng chú ý, đã nhắc nhở cần phải cung cấp cho nó cho công chúng.

Hai phiên bản đầu tiên (1915, 1951) trình bày văn bản thuần túy, pha chế với bất kỳ bộ máy quan trọng, bởi vì các văn bản không đòi hỏi sự rõ ràng của bản gốc. Trong phiên bản 1981, cũng như hiện tại một, chúng tôi theo các tiêu chuẩn như nhau. Đối phó với một phiên bản cho công chúng, tuy nhiên, trình bày khó khăn khác: khát vọng thể hiện của Saint rằng các văn bản được sửa chữa và sửa đổi trước khi được công bố, đặt thêm vào một số chương như là trường hợp tinh tế cho confessors kinh nghiệm. Đây là minh chứng rõ ràng trong một lưu ý rằng Cha Jaime Clotet thuộc trang đầu tiên của các văn bản: "Cảnh báo: Kính thưa Đức Tổng Giám mục Claret của ông lại cho chúng ta các bản viết tay của Tiểu sử của ông trong dự thảo rough; không phải là họ được đọc, và ít hơn mà họ được công bố ở trạng thái hiện tại của họ, nhưng trước khi tất cả các khác mà các ngôn pháp được sửa chữa, để lại các chất nguyên vẹn. Cũng không phải là nó mong muốn rằng tất cả mọi thứ được cung cấp cho tất cả mọi người, mà là những điều nào đó mà vẫn dành cho các ông bố già nhất và thận trọng nhất. Thuir, ngày 01 tháng 1st. 1880. - Jaime CLOTET, CMF "(Đã ký)."

Bởi vì nó là một dự thảo rough, edited với haste tuyệt vời và không xem xét lại bởi tác giả, một số sai lầm và lặp lại xảy ra. Nhiệm vụ sửa chữa nó, tuy nhiên, không phải là dễ dàng, được các tài liệu thiêng liêng mà nó được. Do đó, chúng tôi muốn trình bày nó chỉ vì nó trái tay của tác giả, hạn chế bản thân để sửa chữa tối thiểu cần thiết cho việc đọc, ghi nhận các sửa chữa trong một chú thích, nếu nó là một cụm từ.

Đối với các trường hợp có nghĩa là cho sự hướng dẫn của confessors, những bí mật nhất đã bị đàn áp, trong khi phần còn lại đã được xuất bản. Chúng tôi, do đó, bỏ qua các ấn phẩm của phần cuối của chương 12 và tất cả các chương 15 của *Tiếp tục của các tự truyện* ". Chúng tôi chỉ ra thiếu sót và tham khảo các nguồn trong các chú thích.

Việc chia các tự truyện vào đoạn văn, cũng như dùng phép đếm của nó, đã được giới thiệu trong phiên bản đầu tiên của bộ sưu tập từ các *de Bibliotheca Autores Cristianos* (BAC) [Thư viện Christian Tác giả]. [\[77\]](#)

Làm thế nào để Đọc *Tự truyện*

Những người có những quan tâm về kỹ thuật, lịch sử, hoặc tâm lý trong việc đọc các tự truyện đã có phương pháp đọc sách của họ. Chúng tôi tham khảo ở đây để người đọc người muốn đọc cho *edification* riêng của mình, sau đây là hướng dẫn đến một người đọc như vậy:

1) *Đi bên dưới bề mặt*. Người viết nhiều hơn một thế kỷ trước, có nhiều thay đổi về độ nhạy cảm văn hóa, chuyển từ lãng mạn đến hiện hữu và tiếng mẹ đẻ. Hơn nữa, Saint Anthony Mary Claret không phải là một người cổ điển của ngôn ngữ Castilian; cũng không ông viết văn học. Ông giao tiếp đơn giản là kinh nghiệm của mình với sự vội vàng của một người đàn ông mà muốn dành tất cả thời gian của mình cho sứ mệnh của một nhà thuyết giáo.

2) *Delve vào ý định của tác giả*. Tác giả là một người sáng lập, và viết về kinh nghiệm ban đầu và sáng tạo của mình. Thông qua lời khai của cuộc sống của mình, ông giới thiệu người đọc hành động bí mật của Chúa Thánh Thần trong việc hình thành và hiến thánh của một trong những lựa chọn cho nhiệm vụ này, từ giác ngộ đầu tiên đầy đủ. Là người sáng lập, hành động này chuyển đổi gieo vào lòng ngài cường độ của một người đã có nghĩa là

để được một nhà lãnh đạo và một mô hình, nhưng, cũng trong là một người sáng lập, ông đã ân điển của truyền, bị thông báo, bắt đầu nhận dạng cho những người những người đã nhận được, mặc dù ở mức độ nhỏ hơn, cùng một ân sủng.

3) *Hài hòa với tinh thần của tác giả.* Tự truyện được viết bằng một tinh thần của cầu nguyện, hoặc tốt hơn nào được nêu ra, đó là một lời cầu nguyện lớn tiếng nói. Đó là từ lời cầu nguyện này là ông phát hiện ra, trong các sự kiện của cuộc sống của mình, các từ ngữ của tình yêu của Chúa Cha. Saint Anthony Mary Claret cổ phần những tâm tình này trong ánh sáng của Lời Chúa, đặc biệt là trong ánh sáng của những văn bản, trong đó, thông qua sự chuyên động của Chúa Thánh Thần, ông phát hiện ra nhu cầu và ý nghĩa của ơn gọi của mình. Vì vậy, mà đọc của Tự truyện phục vụ mục đích của tác giả, người ta phải đọc nó trong cầu nguyện, trong cùng một khí hậu của tiên tri và trời cho lời cầu nguyện, trong đó là được viết. Có những đoạn khác, chẳng hạn như khi nói về nhiệt tình mà có thể được truyền nhiễm trong và của chính nó.

4) *Trong thông với người đó.* Một thánh phong thánh là một ví dụ sống, chứng thực của Giáo Hội. Ông là người bạn của chúng tôi anh em, và ân nhân. [78] Đối phó với các sáng lập liên kết chúng ta với anh ta trong chiều cộng đồng của các món quà nghề và sự hiện diện sống của mình trong gia đình của Thiên Chúa, mà Chúa Thánh Thần nâng lên thông qua ông cho đời sống và sứ vụ của Giáo Hội.

Các bản Bicentennial

Ấn bản mới này của Tự truyện, mà chúng tôi có thể gọi là "chính thức", được trình bày cho toàn bộ Giáo Hội của chúng tôi và cho gia đình như là một hướng dẫn sử dụng Claretian của Claretian Truyền giáo, để tỏ lòng kính trọng và tôn trọng anh em đến Saint Anthony Mary Claret trong hai trăm năm của mình sinh.

Tính đến nay, của tất cả các phiên bản đã được xuất bản, đây là giàu nhất và hoàn thiện nhất. Trong đó, các văn bản bản thảo mà chúng tôi được thừa kế từ Saint đã được tinh khiết càng nhiều càng tốt, như một sự phản ánh trung thành của tinh thần của mình và sứ mệnh rao giảng Tin Mừng. Các nền tảng Kinh Thánh mà chạy qua các trang của nó đã được chụp rất nhiều vào xem xét và tất cả hoặc gần như tất cả các báo giá - chữ hoặc có ý dèm pha - của những cuốn sách thiêng liêng đã được hợp nhất trong vòng chúng. Một số nội dung của các ghi chú tinh thần đã được mở rộng, và một số phụ lục đã được giới thiệu rằng đóng góp để hoàn thành những khoảng trống trong những năm cuối của cuộc đời của Thánh, cũng như những tuần kịch tính và vẻ vang của bệnh tật và cái chết cuối cùng của ông thánh. Lỗi đã được sửa chữa, những khoảng trống đầy-in, và các thiết bị quan trọng mở rộng với các dữ liệu mới. Hơn nữa, các thư mục và lập chỉ mục, trên tất cả, những người của các đối tượng, đã được nâng cao.

Đúng là đây không phải là công việc hoàn toàn hoàn hảo và dứt khoát, bởi vì nó được biết rằng trong thế giới của những con người, vài điều có thể đạt chất lượng hoặc sự hoàn thiện hoàn thành dứt khoát. Tuy nhiên, nó cũng thật sự là chúng tôi đã kết hợp, trên một phần của chúng tôi, không chỉ là tình yêu trìu mến và tình anh em kết nối với chúng tôi để sáng lập của chúng tôi và Chúa Cha, mà còn là "năm giác quan," món quà này để cung cấp cho Claret là xứng đáng người của mình và công việc của mình.

Trong nhiệm vụ này, chúng tôi đã được hướng dẫn, mọi lúc, bởi những mong muốn của chúng tôi rằng Saint được ngày càng nhiều yêu thương và được biết đến, và rằng, thông qua việc truyền giáo vĩ đại của thế kỷ XIX - chỉ là Claret mình nói - rằng Chúa của chúng ta được Thiên Chúa tốt hơn được gọi, yêu thương, phục vụ, và đánh giá cao mỗi ngày của tất cả các sinh vật. [79]

Thiên Chúa muốn rằng Tự truyện của sáng lập của chúng tôi Cha Saint được cho tất cả Claretians những gì nó đã được cho các thế hệ đã đi trước chúng ta: một "mỏ đá vô tận" của đời sống tôn giáo và tông đồ của cam kết mạnh mẽ. [\[80\]](#)

[\[1\]](#) Các văn bản gốc trong tiếng Latin nói: "Alienis quippe oculis, mentis secretum nōi, gān như bài parietem corporis stamus; manifestare kiēm sed nosmetipsos cupimus, gān như mỗi egredimur ianuam linguae, ut quales sumus intrinsecus ostendamus" (SANCTI GREGORII MAGNI, *Expositio tại librum việc làm libri XXXV (Moralium)*, Liber II, cap.VI, Vers. 8: PL 75, p. 559).

[\[2\]](#) CF., PHILIPPE LEJEUNE, *Le pacte autobiographique*. Seuil (Paris 1975) 326 trang.; ID., *Signes de vie: le pacte autobiographique*. Tome 2. Seuil (Paris 2005) 276 trang.

[\[3\]](#) Autob. n.1.

[\[4\]](#) CF. Autob.Doc. VIII.

[\[5\]](#) SAN IGNACIO DE LOYOLA, *Autobiografía*, đoạn mở đầu của Cha Luis Gonçalves da Camara, n.4, BAC, *Obras completas* (Madrid 1977) 3rd ed p., 90.

Cha Claret hỏi Saint Mary Michael của Bí Tích Thánh, người sáng lập Adorers Tôn giáo của Bí Tích Thánh và của từ thiện, để viết về cuộc sống riêng của mình cho Viện, bởi vì, theo Sister Catalina de Cristo-Cha Claret nói rằng đó là phù hợp cho các nguyên tắc của tổ chức tôn giáo "đề khai báo các thần thánh ủng hộ cho lợi ích và uy tín của tổ chức đó" (Proceso Apostólico de Valencia, 295, trong: BARRIOS MONEO, ALBERTO, *Una intervención decisiva en la vizcondesa del Jorbalán* [Madrid 1964] p. 199).

[\[6\]](#) Autob. n.1.

[\[7\]](#) thuê TNDN. trong JUAN POSTIUS, "Advertencias sobre las 'Autobiografías' del VP *Claret*" trong *Luu Trữ Historico CMF*, I, (Madrid 1915) pp. 358 363.

[\[8\]](#) EC, II, p. 442.

[\[9\]](#) JUAN POSTIUS, "Advertencias ...", trang 371

[\[10\]](#) EC, II, p. 438.

[\[11\]](#) EC, II, p. 471.

[\[12\]](#) JUAN POSTIUS, "Advertencias ...", trang 370.

[\[13\]](#) EC, II, tr. 475-476.

[\[14\]](#) HD, II, p. 366.

[\[15\]](#) JUAN POSTIUS, "Advertencias ...", trang 317.

[\[16\]](#) Ib., p. 289.

[\[17\]](#) Sự phục hồi công việc được thực hiện bởi các nhà sư của Abbey Hy Lạp của San Nilo của Grottaferrata (Italy) từ năm 1960 đến năm 1961: cf.CMF, *Los manuscritos de nuestro Santo Padre Fundador: Annales CMF 45 (1959-1960) 326-331* `begin_of_the_skype_highlighting` (1959-1960) 326-331 `end_of_the_skype_highlighting`.

[\[18\]](#) JUAN POSTIUS, "Advertencias ...", trang 295.

[\[19\]](#) ARAMENDÍA, JULIO, *El Beato P. Claret, místico mariano: Vida Sobrenatural* 3 (1934) 514-519 `begin_of_the_skype_highlighting` 3 (1934) 514-519 `end_of_the_skype_highlighting`.

[\[20\]](#) JUAN POSTIUS, "Advertencias ...", trang 364.

[\[21\]](#) AGUILAR, FRANCISCO DE ASÍS, *Vida de Claret ...*, p. 15.

[\[22\]](#) Autob. nn.8-15.

[\[23\]](#) Autob. nn.56-65, 66-82, 93.

[\[24\]](#) Autob. nn.113-119.

[\[25\]](#) Autob. n.113.

- [26] Autob. nn.95-98.
- [27] Autob. n.101.
- [28] Autob. nn.112,120.
- [29] Autob. nn.121-135.
- [30] Autob. nn.141-152.
- [31] Autob. nn.170-174, 193.
- [32] Autob. nn.192-487.
- [33] Autob. nn.491, 495,496.
- [34] Autob. nn.587,614
- [35] Autob. nn.511, 514, 525-528.
- [36] Autob. nn.638, 639, 702-708, 869-872.
- [37] Autob. n.221.
- [38] Autob. nn.114-119; Autob. Doc. IV và VIII.
- [39] Autob. nn.5, 154-164, 270-272, 686,687.
- [40] Autob. nn.8-16.
- [41] Autob. nn.56-57.
- [42] Autob. nn.378, 379; Autob. Doc. VII; bức thư gửi cho các giám mục của Vic, 27 tháng 9 1848 (SL, trang 162).
- [43] Autob. nn. 518-524, 562-572; thư cho Cha Esteban Sala, Jiguani ngày 04 Tháng Mười Một 1852 (SL, trang). 326-328.
- [44] Autob. nn.685, 717-735; *Tardes de Verano*. Barcelona năm 1864; ROPS, DANIEL, *L'Église des cuộc cách mạng* (Paris 1960) p. 573.
- [45] "Chúng ta nói hiện đại ... đối với các khách quan của các phương tiện truyền thông và các phương pháp được thông qua "(Pius XI, The Observer La Mã, 7 tháng 1 năm 1926).
- [46] Autob. n.227.
- [47] Autob. nn.211, 212.
- [48] ANDRÉS ORTEGA, AUGUSTO, *El P. Claret: Bolívar 37* (1955) 305-331
begin_of_the_skype_highlighting 37 (1955) 305-331 end_of_the_skype_highlighting.
- [49] Autob. n.40.
- [50] Autob. n.120.
- [51] Autob. n.798, Nghị quyết năm 1864, 8.
- [52] Autob. nn.428-437; tinh thần ghi chú: Royal Confesor, 7.
- [53] Autob. nn.340-356.
- [54] Autob. nn.372-383.
- [55] Autob. nn.438-453.
- [56] Autob. nn.357-371.
- [57] Autob. nn.384-389.
- [58] Autob. nn.390-427.
- [59] Autob. n.434.
- [60] Autob. nn.114, 120.
- [61] Autob. nn.420-423.
- [62] Autob. nn.264-272, 659-663.
- [63] Autob. n.442, 4.º.

[64] Autob. n.766.

[65] Autob. n. 745, 2nd Nghị quyết 1843, 1858 ("Tôi sẽ vượt qua đêm trong lời cầu nguyện").

[66] Autob. nn.488-494.

[67] Autob. nn.793-795.

[68] Autob. n.491.

[69] Autob. n.491.

[70] Autob. n.608.

[71] Autob. n.612.

[72] Autob. n.606.

[73] Autob. n.607.

[74] Autob. n.609.

[75] AGUILAR, FRANCISCO DE ASÍS, *Vida del Excmo. e Illmo.Sr D. Antonio María Claret, misionero apostólico* (Madrid 1871).

[76] CLOTET, JAIME, *Resumen de la Vida del Excmo đáng ngưỡng mộ. e Illmo.Sr Don Antonio María Claret Clara y* (Barcelona 1882).

[77] *Biografía Antonio María del Arzobispo Claret*. Trong: *Escritos autobiográficos espirituales y*.Ed. chuẩn bị của José María Viñas; BAC (Madrid 1959), trang 179-423 (đánh số: 1-872).

[78] CF *gentium. Lumen*, nn.49, 50.

[79] CF. Autob.233.

[80] Biểu hiện của Fr. Juan Postius trong "Advertencias ...", trang 289.